

Meğer İstanbul Senmişsin

— furkanselcuk · 09 Mayıs 2018

Meğer İstanbul Senmişsin, Furkan Selçuk Soylu

Mart 2015

Pürtelaş meramıyla, kelimeler tutuşsun
Eyüp Sultan'da kuşlar, -hû hû- diye uçuşsun
Ufkunda helecanlar, rüzgâr ile buluşsun
--O efsunlu hayatın, yarınlarda seferde
--O mânalı duruşun, sereserpe her yerde

Bir fısıltı dolaşır; karında, yağmurunda
Peygamber müjdesiyle, Fatih var damarında
Özlem vuslat hayâli, kursada sularında
--Sana bağrında yatan, "Necip Fâzıl"ın yeter
--Surlarında beyaza meftûn kızılın yeter

Beyoğlu Ağa Camii, o aynı adresinde
Abdülhakîm Arvâsî, duyulur her sesinde
Anadolu can bulur, asırlık nefesinde
--Tasalanma olsa da, derinden yaraların
--Cihana meydan okur, mümtâz hâtıraların

Çağlara ışık tutan, sönmeyen meşâlenle
Sırr-ı ufkun peşinde, nazarlık mes'elenle
En nihayet verdiğin, ebed mücadelenle
--Âtiye hep göz kırpan, hep o umut gibisin
--Medeniyet tahtının, belli ki sahibisin

İstanbul "îman şehri," bilir diyecekleri
Ayasofya söyler bir gün bütün gerçekleri
Yıldız Parkı'nda eşsiz, sarmaşık çiçekleri
--Çamlıca'da sevdalar, kalpten mahzun ve kırık
--Sessiz hatırlayıştta, aynalarda hıçkırık

Sürgündedir kumrular, aşk canlanır adında

Şehirler pare pare, avunmakta şâdında
Kâinat çalkalanır, varlığının yâdında
--Senle her seyr-i âlem, canhıraş bir yarışır
--Ey İstanbul! Yolların cennete kaç karıştır

Raks-ederken martılar, hıncahınç ışıltınla
Bir baharı andıran, mücellâ parıltınla
Hep aynı âşinalık, mâzinden alıntınla
--Gündüzün de gecende, akşamüstleri, tânda
--Çayın başka tatlıdır, vakitsiz Emirgan'da

Silkelenir kopuşlar, muhabbetin sezilir
Mahmurca bir edayla, Boğaz'ında gezilir
Sen olmasan İstanbul, bu diyardan bezilir
--Yıldız kayar şavkınla, müebbed alır düşler
--Eşkâlinde tanımsız bir şehrayin gülüşler